

PENDAKWA RAYA

lwn.

MOHAMED KHALID HUSSEIN

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, KUALA LUMPUR

FAIZA THAMBY CHIK PK

[PERBICARAAN JENAYAH NO. 58-30-87]

22 MAC 1990

UNDANG-UNDANG JENAYAH: *Mengedar dadah merbahaya - Ganja - Kesalahan di bawah s. 39B(1)(a) Akta Dadah Berbahaya 1952 - Boleh dihukum di bawah s. 39B(2) - Keraguan identiti hal perkara - Berlainan dari segi bentuk, warna dan corak.*

Pada 22 November 1986, jam lebih kurang 2.30 petang Insp. Hassan Jalaluddin (SP2) dari CAD, IPK, Jalan Hang Tuah, Kuala Lumpur telah mengetuai satu pasukan polis telah menyerbu kawasan Platform 13 dan 14 Perhentian Bas Pudu Raya dan nampak seorang lelaki Melayu yang baru turun dari sebuah bas yang bernama Raya Express, bersama dengan seorang budak lelaki membawa satu beg berwarna biru. SP2 telah menahan lelaki tersebut dan memperkenalkan dirinya sebagai seorang pegawai polis. SP2 telah merampas beg tersebut dari tangan lelaki tersebut dan terus membukanya. Di dalamnya termuat beberapa helai pakaian dan satu beg plastik berwarna merah. Dan di dalam beg plastik berwarna merah tersebut terdapat satu bungkusan yang dibalut dengan kertas suratkhbar dan diikat dengan seutas tali merah yang mengandungi daun-daun kering yang disyaki ganja. Daun-daun kering yang disyaki ganja ditandakan sebagai P8.

Semua barang-barang kes yang dirampas dibawa ke pejabat CAD, Jalan Hang Tuah Kuala Lumpur dan diserahkan kepada Insp. Lailanizha bt. Akob (SP3). Pada 27 November 1986 kira-kira pukul 3.15 petang SP3 telah menghantar bungkusan bertanda 'A' (P10) ke Pejabat Kimia di Petaling Jaya dan menyerahkannya kepada Encik Woo Kai Hung, seorang ahli kimia. Pada 6 Mei 1987 SP3 telah mengambil semula sendiri bungkusan bertanda A (P10) daripada Encik Woo Kai Hung. Pada 25 Oktober 1987 pukul 10.10 pagi SP3 telah menyerahkan satu laporan kimia (P12) kepada yang tertuduh di Penjara Pudu, dan seterusnya semua barang-barang kes tersebut telah disimpan di stor barang-barang kes di CAD, IPK, Jalan Hang Tuah Kuala Lumpur.

Yang tertuduh (YT) telah didakwa atas tuduhan seperti berikut:

Bahawa kamu pada 22 November 1986 pada jam lebih kurang 2.30 petang di kawasan Platform 13 dan 14, Perhentian Bas Pudu Raya, di dalam Wilayah Persekutuan, Kuala Lumpur telah melakukan kesalahan mengedar dadah merbahaya iaitu ganja seberat 964 gram dan dengan itu kamu telah melakukan kesalahan di bawah s. 39B(1)(a) Akta Dadah Berbahaya 1952 dan boleh dihukum di bawah s. 39B(2) di bawah akta yang sama.

Barang-barang kes tersebut telah dibawa ke mahkamah oleh SP3. Di mahkamah didapati bahawa sungguhpun tidak ada keraguan mengenai daun-daun kering yang disyaki ganja (P8) dari mula ianya dirampas hingga dihantar ke ahli kimia Encik Woo Kai Hung tetapi keraguan mengenai identiti P8 timbul setelah ianya dianalisa oleh ahli kimia tersebut, di mana terdapat kelainan dari segi warna, bentuk dan corak P8. Tambahan pula apabila diterima daripada pihak ahli kimia ianya terkandung dalam plastik warna putih (P7) pada hal bila SP3 menyerahkan kepada ahli kimia P8 terkandung dalam plastik warna merah (P6). Ahli kimia tersebut tidak dipanggil untuk memberi keterangan dan tidak ada apa-apa penjelasan mengenai hal ini di dalam keterangan pihak pendakwa.

a Diputuskan:

[1] Walaupun undang-undang sudah jelas iaitu tidak perlu dipanggil tiap-tiap saksi untuk memastikan rantaian keterangan tidak terputus, tetapi apabila ada keraguan mengenai identiti barang-barang kes, seperti dalam kes ini, maka kegagalan mengemukakan keterangan untuk mewujudkan rantaian keterangan akan membawa padah kepada kes pendakwa. Pihak pendakwa telah gagal membuktikan kes *prima facie* pada akhir kes pendakwaan, sebab timbul kesenjangan atau lompang dalam kes pendakwa.

b

[2] Di dalam kes yang seberat ini perlu ditegaskan bahawa keterangan yang dikemukakan terutama mengenai daun-daun kering yang disyaki ganja yang ditandakan sebagai barang kes P8, tidak boleh dipandang ringan. Ini adalah disebabkan anggapan statutori yang terdapat di bawah s. 37 Akta Dadah Berbahaya 1952 dan hukuman mati mandatori di bawah s. 39B(2) akta tersebut.

c

[Yang tertuduh dibebaskan dan dilepaskan daripada tuduhan.]

Kes-kes yang dirujuk:

Abdullah Zawawi v. Pendakwa Raya [1985] CLJ (Rep) 19

Su Ah Ping v. Pendakwa Raya [1980] 1 MLJ 75

Teoh Hoe Chye v. Pendakwa Raya [1987] CLJ (Rep) 386

d**Perundangan yang dirujuk:**

Dangerous Drugs Act 1952, ss. 37, 39B(2)

Criminal Procedure Code, s. 399(i)(b)

Bagi pihak pendakwa raya - Hafilah bt. Daud, Timbalan Pendakwa Raya

Bagi Pihak yang tertuduh - Gulam Mustaffa Nadar Ali Khan; T/n. Gulam Mustaffa & Co.

e**PENGHAKIMAN****Faiza Thamby Chik PK:**

Yang tertuduh (YT) telah didakwa atas tuduhan seperti berikut:

f

Bahawa kamu pada 22 November 1986, pada jam lebih kurang 2.30 petang di kawasan Platform 13 dan 14, Perhentian Bas Pudu Raya, di dalam Wilayah Persekutuan, Kuala Lumpur telah melakukan kesalahan mengedar dadah merbahaya iaitu ganja seberat 964 gram dan dengan itu kamu telah melakukan kesalahan di bawah s. 39B(1)(a) Akta Dadah Merbahaya 1952 dan boleh dihukum di bawah s. 39B(2) di bawah akta yang sama.

g

Mengikut keterangan yang dikemukakan oleh pihak pendakwaan pada 22 November 1986, jam lebih kurang 2.30 petang Insp. Hassan Jalaluddin (SP2) dari CAD, IPK, Jalan Hang Tuah, Kuala Lumpur telah mengetuai satu pasukan polis terdiri daripada D/Sjn. 55033 Lasim, D/Kpl. 56968 Mat Nor b. Piei, D/Kpl. 69839 Abd. Halim, D/Kpl. 46679 Hj. Ahmad Zaini dan DPC 82815 Wong Khoo San, dan menyerbu kawasan Platform 13 dan 14 Perhentian Bas Pudu Raya dan nampak seorang lelaki Melayu yang baru turun dari sebuah bas yang bernama Raya Express, bersama-sama dengan seorang budak lelaki membawa satu beg berwarna biru. SP2 telah menahan lelaki tersebut dan memperkenalkan dirinya sebagai seorang pegawai polis.

h

SP2 telah merampas beg tersebut dari tangan lelaki tersebut dan terus membukanya. Di dalam beg biru tersebut termuat beberapa helai pakaian dan satu beg plastik berwarna merah. Dan di dalam beg plastik berwarna merah tersebut terdapat satu bungkusan yang dibalut dengan kertas suratkhbar dan diikat dengan seutas tali merah yang mengandungi daun-daun kering yang disyaki ganja.

i

Lelaki Melayu tersebut dicam sebagai YT oleh SP2. Daun-daun kering yang disyaki ganja ditandakan sebagai barang kes P8, pembalut suratkehabarnya sebagai P4A-E. Tali merah pengikat pembalut tersebut sebagai P5. Plastik merah tersebut ditandakan sebagai barang kes P6 dan beg biru tersebut sebagai P3. Budak lelaki yang bersama YT dikenali sebagai Abdul Rani.

a

Pasukan polis yang diketuai oleh SP2 tadi, telah membawa YT dan semua barang-barang kes yang dirampas balik ke pejabat CAD, Jalan Hang Tuah Kuala Lumpur. Di pejabatnya SP2 telah membuat laporan polis mengenai penangkapan tersebut. Repot polis Jalan Bandar 19723/86 dan menyerahkan barang-barang kes yang dirampas tadi kepada Insp./Wanita Lailanizha bt. Akob (SP3) bersama-sama dengan YT dan Abdul Rani. Perkara ini telah diakui oleh SP3 melalui borang akuan serah barang-barang kes (P9) yang berbunyi “sebuah beg jinjit kanvas warna biru cop True East di dalamnya mengandungi satu beg plastik warna merah di dalamnya didapati satu bungkusan kertas-kertas akhbar yang berikat dengan tali berwarna merah di dalamnya mengandungi daun-daun kering yang disyaki ganja. Beberapa helai pakaian budak”.

*b**c*

SP3 telah mengatakan di tiap-tiap barang kes yang diserahkan kepadanya terdapat tandatangan SP2 dan tarikh kejadian tersebut berlaku, dituliskan. SP3 telah mengarahkan D/Kpl. 56968 Mat Nor b. Piei mengambil air kencing YT. SP3 menyimpan barang-barang kes tersebut di dalam peti kabinetnya dan dikunci dan kunci tersebut dia sendiri yang memegangnya. SP3 berkata dia kemudian telah membungkus daun-daun kering yang disyaki ganja tersebut dalam bungkusan kertas berwarna coklat dan ditandakannya dengan huruf besar “A”, serta dicatitkan nombor laporan polis dan dimetrikkan dengan PDRM 341. Bungkusan ‘A’ ini dijadikan barang kes bertanda P10.

d

Pada 27 November 1986 kira-kira pukul 3.15 petang SP3 telah menghantar bungkusan bertanda ‘A’ (P10) ke Pejabat Kimia di Petaling dan menyerahkannya kepada Encik Woo Kai Hung, seorang ahli kimia. Ini telah diakui oleh Encik Woo Kai Hung melalui Surat Akuan terima barang-barang kes yang dijadikan barang kes bertanda P11.

e

Pada 6 Mei 1987 SP3 telah mengambil semula sendiri bungkusan bertanda A (P10) daripada Encik Woo Kai Hung di pejabatnya, Jabatan Kimia Petaling Jaya. Tetapi kali ini bungkusan tersebut telah dimetrikkan dengan metri Jabatan Kimia Petaling Jaya. SP3 juga menerima suatu Laporan Kimia.

f

Pada 25 Oktober 1987 pukul 10.10 pagi SP3 telah menyerahkan satu Laporan Kimia (P12) kepada YT di Penjara Pudu.

SP3 seterusnya berkata bahawa semua barang-barang kes tersebut telah disimpan di Stor Barang-barang Kes di CAD, IPK, Jalan Hang Tuah, Kuala Lumpur. Dan SP3 berkata dia sendiri yang membawa barang-barang kes tersebut ke Mahkamah.

g

Saya diingat dalam kes yang seberat ini perlu ditegaskan bahawa keterangan yang dikemukakan terutama mengenai daun-daun kering yang disyaki ganja yang ditandakan sebagai barang kes P8, tidak boleh dipandang ringan. Ini adalah disebabkan anggapan statutori yang terdapat di bawah s. 37 Akta Dadah Berbahaya 1952 dan hukuman mati mandatori di bawah s. 39B(2) akta tersebut jika YT disabitkan kesalahannya.

h

Sungguhpun tidak ada keraguan mengenai daun-daun kering yang disyaki ganja (P8) dari mula ianya dirampas hingga dihantar ke ahli kimia Encik Woo Kai Hung tetapi keraguan mengenai identiti P8 timbul setelah ianya dianalisa oleh ahli kimia tersebut. Dan dalam kes ini ahli kimia tersebut yang menjalankan analisa terhadap P8, telah tidak dipanggil untuk

i

- a** memberikan keterangan, tetapi sebaliknya pihak pendakwa telah menawarkannya kepada pihak pembela. Tetapi apabila keterangan pihak pendakwa tidak membuktikan kes prima facie pada akhir kes pendakwaan, maka tindakan sedemikian itu tidak dapat menutup kesenjangan atau lompong (gap) yang timbul dalam kes pendakwa (lihat *Abdullah Zawawi v. Pendakwa Raya* [1985] CLJ (Rep) 19). Adalah benar laporan ahli kimia tersebut telah dikemukakan sebagai keterangan ditandakan sebagai barang kes P12. Dan adalah benar juga jika pihak pembela
- b** menghendaki kehadiran ahli kimia tersebut, beliau hendaklah memohon seperti yang ditetapkan di bawah s. 399(b) Kanun Acara Jenayah. Tetapi SP3, pegawai penyiasat kes ini, mengakui bahawa ada kelainan dari segi warna, bentuk dan corak mengenai P8 setelah ianya diterima semula daripada ahli kimia setelah dianalisa. Apabila disoalbalas oleh Encik Gulam Mustaffa peguambela yang bijaksana, bagi pihak YT, Insp. Lailanizha (SP3) pegawai penyiasat dalam kes ini menjawab, "Ya, saya bersetuju jika dibandingkan (dengan P2F - iaitu gambar gumpalan daun-daun kering tersebut dengan P8 - daun-daun kering tersebut setelah dianalisa oleh ahli kimia) warnanya berlainan".
- S: Bentuknya pun berlainan?
J: Saya bersetuju.
S: Corak-coraknya pun berlainan?
J: Saya bersetuju.
- d** Laporan kimia pula tidak dapat menjelaskan kelainan dari segi warna, bentuk dan corak. Laporan ini hanya menyatakan, "I examined the package 'A' and found in it a plastic bag with a newspaper package containing a slab of compressed plant material weighing 964 grams (nett). On analysis I found the plant material to be 'cannabis' as defined in the Dangerous Drugs Act 1952".
- e** Jadinya ini telah menimbulkan keraguan mengenai identiti P8 itu sendiri. Tambahan pula apabila P8 tersebut bila diserahkan kepada ahli kimia tersebut pada 27 November 1986 P8 telah dibalut dengan keratan suratkhbar yang dimasukkan dalam plastik warna merah (P6) tetapi bila P8 dikehendaki dicamkan di Mahkamah oleh SP2 ianya telah dimasukkan dalam plastik warna putih (P7). Tidak ada apa-apa penjelasan dalam keterangan pihak pendakwa darimana dan bagaimana plastik putih (P7) boleh mengisi P8. Hanya keterangan lisan ahli kimia tersebut sahaja yang boleh menjelaskan keraguan yang timbul ini oleh kerana bila P8 dihantar kepadanya P8 telah diisikan ke dalam plastik warna merah (P6) bukannya dalam plastik warna putih (P7).
- f** Seperti yang dinyatakan di awal tadi pada 6 Mei 1987 SP3 telah mengambil sendiri semula bungkusan bertanda 'A' (P10) daripada Encik Woo Kai Hung, ahli kimia tersebut, di pejabatnya di Jabatan Kimia Petaling Jaya. SP3 dalam keterangannya menyatakan bahawa bungkusan tersebut telah dimetrikkan dengan metri Jabatan Kimia Petaling Jaya. Seterusnya SP3 menyatakan bahawa bungkusan tersebut telah disimpannya di Stor Barang-barang Kes di CAD IPK Jalan Hang Tuah Kuala Lumpur. Pihak Pendakwa telah memanggil Sjn. 46497 Haji Paiman b. Hj. Sattar (SP5) Penjaga Stor pada masa itu yang menyatakan dalam keterangannya bahawa pada 29 Julai 1987 Insp. Lailanizha (SP3) telah menyerahkan bungkusan bertanda 'A' (P10) kepadanya untuk disimpan di dalam Stor Barang-barang Kes. Dan lagi SP5 menyatakan ada banyak bungkusan yang bertanda 'A' di Stor tersebut. Selanjutnya SP5 menyatakan bahawa dia telah mencatatkan butir-butir P10 ke dalam Buku Daftar Barang-barang Kes (D14). Tetapi terdapat perubahan tanpa apa-apa penerangan dari pihak Pendakwa dalam D14. Di ruang tiga tertulis Jalan Bandar dan nombor repotnya boleh ditafsirkan sebagai 19723/86 atau 19723/87 kerana nombor tersebut tertulis dengan perubahan begitu. Di ruang empat
- g**
- h**
- i**

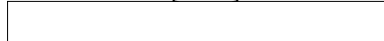
tertulis A/Ip dan nombornya boleh ditafsirkan sebagai 8877/86 atau 8877/87 kerana nombor tersebut tertulis dengan perubahan begitu. Catitan yang mengelirukan mengenai P10 ini patutlah dijelaskan oleh pihak Pendakwa. Lebih-lebih lagi di dalam P10 terbungkus daun-daun kering yang setelah dianalisa oleh ahli kimia didapati ganja seberat 964 gram (bersih) (P8) yang menjadi hal perkara tuduhan dalam kes ini. Dan pula pegawai penyiasat dalam kes ini iaitu SP3 dalam keterangannya, bila disoalbalas oleh pihak peguambela bersetuju dengan pihak pembela bahawa P8 berlainan dari segi warna, bentuk dan corak, setelah diterima dari pihak ahli kimia.

Identiti P8 lebih meragukan lagi apabila diterima daripada pihak ahli kimia ianya terkandung dalam plastik warna putih (P7) pada hal bila SP3 menyerahkan kepada ahli kimia P8 terkandung dalam plastik warna merah (P6). Tidak ada apa-apa penjelasan mengenai hal ini dalam keterangan pihak pendakwa.

Bahawa undang-undang sudah jelas iaitu tidak perlu dipanggil tiap-tiap saksi untuk memastikan rantaian keterangan tidak terputus (lihat *Su Ah Ping v. Pendakwa Raya* [1980] 1 MLJ 75). Tetapi apabila ada keraguan mengenai identiti barang-barang kes seperti dalam kes ini, maka kegagalan mengemukakan keterangan untuk mewujudkan rantaian keterangan akan membawa padah kepada pendakwa (*Teoh Hoe Chye lwn. Pendakwa Raya* [1987] CLJ (Rep) 386). Dalam kes sekarang, saya dapati kegagalan tersebut telah berlaku, dan oleh itu pihak pendakwa telah gagal membuktikan kes *prima facie* pada akhir kes pendakwaan, sebab timbul kesenjangan atau lompong dalam kes pendakwa.

Oleh hal yang demikian, saya membebaskan dan melepaskan YT daripada tuduhan tersebut.

Also found at [1990] 1 CLJ 1126

a

b

c

d

e

f

g

h

i